

Els més venuts

Opinió

CATALÀ	
FICCIÓ	NO-FICCIÓ
[1] La possibilitat de dir-ne casa MARTA ORRIOLS / Proa 300 pàgines, 19,90 € 1/2	[1] Cuina! O barbàrie MARIA NICOLAU Ara Llibres 272 pàgines, 24,90 € 1/46
[2] La trena LAETTIA COLOMBANI Salamandra 208 pàgines, 18 € 3/212	[2] El futur de la humanitat EUDALD CARBONELL Ara Llibres 212 pàgines, 18,50 € 10/8
[3] La llarga migdiada de Déu PEP COLL / Proa 640 pàgines, 20,90 € -/1	[3] La gran explosió T. ORENSANZ I R. MARRASE Folch & Folch 376 pàgines, 22 € -/2
[4] Carta d'una desconeguda STEFAN ZWIG / Viena 88 pàgines, 13 € 7/2	[4] Vita contemplativa BYUNG-CHUL HAN La Magrana 160 pàgines, 14,90 € 4/2
[5] El messies de Dune FRANK HERBERT Mai Més 320 pàgines, 25,95 € -/1	[5] Enganxat RAÚL BALAM RUSCALLEDA Columna 236 pàgines, 18,95 € 3/2
CASTELLÀ	
FICCIÓ	NO-FICCIÓ
[1] Trenza del mar... BRANDON SANDERSON Nova 560 pàgines, 26,90 € -/1	[1] En la sombra PRÍNCIPE HARRY Planeta 562 pàgines, 22,90 € 1/2
[2] Esperando el diluvio DOLORES REDONDO Destino 576 pàgines, 22,90 € 1/10	[2] Un botifler en la villa ALBERT SOLER Península 240 pàgines, 18,90 € -/1
[3] Historias de mujeres CRISTINA CAMPOS Planeta 464 pàgines, 22,50 € 3/12	[3] Hábitos atómicos JAMES CLEAR Diana 336 pàgines, 17,95 € 3/1283
[4] El ancho mundo PIERRE LEMAITRE Salamandra 592 pàgines, 24 € 2/2	[4] Cómo hacer que te pasen cosas buenas MARIAN ROJAS / Espasa 256 pàgines, 18,90 € 5/233
[5] Todo va a mejorar ALMUDENA GRANDES Tusquets 512 pàgines, 21,90 € 6/15	[5] Vida contemplativa BYUNG-CHUL HAN Taurus 144 pàgines, 14,90 € 2/2

Rànquing setmanal del Baròmetre de la Comunicació i la Cultura

* Posició setmana anterior / Setmanes en el mercat

A peu de pàgina

ANNA
GUITART

La passió encomanadissa de Xavier Antich

Xavier Antich amb Sebastià Alzamora a la nit del Premi Òmnium a la millor novel·la. PAU DE LA CALLE

“Això d’avui és el que em feia més il·lusió de fer com a president d’Òmnium: lliurar el Premi Òmnium a la millor novel·la de l’any”. Dijous, el president Xavier Antich estava realment content. Aquest va ser l’inici del seu discurs, poc abans d’anunciar quina era la novel·la guanyadora. Dic poc abans, tot i que Antich es va esplaïar durant uns quants minuts, que no sé si es van fer eterns per als finalistes, perquè ja portàvem mitja hora d’acte i, per tant, d’incertesa, però que, als que no ens hi jugàvem res, ens van semblar magnífics. Antich va dir que només hi ha una cosa tan intensa i tan plaent com llegir, que és compartir una lectura, poder parlar-ne. Li dono tota la raó, i afegeixo una experiència similar: sentir parlar de literatura a algú que se l’estima, com ell.

Antich ha sabut transmetre’ns la seva passió pels llibres des de ben abans de ser president d’Òmnium: recordo el 2019, quan es va proposar fer un fil que actualitzava, cada dia, amb un llibre diferent. Si no el vau seguir, encara el podeu recuperar, amb el *hashtag* #2019cadadiaunllibre. Hi trobareu bastantes joies. També és molt pertinent buscar un altre fil, del 27 de gener de 2017, que va fer amb motiu del Dia Internacional en Memòria de les Víctimes de l’Holocaust, recomanant lectures al voltant d’aquest tema. Ho va dir, al seu discurs: “No parlem només de literatura, quan parlem de literatura. Parlem de vida, la nostra i la dels altres; parlem del món, el de prop i el de lluny; i parlem del futur, perquè hem après, gràcies a la literatura, a connectar

el present amb el passat: la guerra d’Ucraïna amb la guerra de Troia”.

Va parlar de literatura catalana, esclar, i des d’un lloc que em va agradar molt. Res de misèries. “Avui ho sabem, i fem bé de dir-nos-ho: la literatura catalana és una de les més potents i creatives d’Europa”. Que poc habitual, sentir això! I que bé que se’ns va posar a tots, diria. És veritat que el context hi ajudava: premi literari, periodistes, gent del sector... Tots tenim ganes de creure’ns-ho, i la veritat és que tot semblava confirmar-ho. El mateix premi Òmnium tenia una llista de 10 candidates (d’on surten les tres finalistes) que feia il·lusió. I amb bones novel·les que n’havien quedat fora: el 2022 va ser un any molt bo. L’acte s’havia pensat per posar en valor les tres obres finalistes: un lloc bonic (la Casa Rius), convidats, una conversa amb cada autor, una petita celebració posterior. Tres bons escriptors, la Maria Barbal, el Sebastià Portell i el Sebastià Alzamora, de finalistes. Elegants, afables, generosos amb les novel·les dels altres. Va guanyar l’Alzamora, amb *Ràbia* (Proa). Sembla mentida que, quan la va acabar, es preguntés si tindria lectors, tal com va dir al recollir el premi: és una novel·la magnífica. Estava content, i l’altre Sebastià i la Maria, també. De fet, tothom semblava estar content, durant el pica-pica posterior. Hi havia un bon rotllo en l’ambient que no sempre es produeix en aquest tipus d’actes. Potser perquè, encara imbuïts pel discurs del president Antich, realment sentíem que sí, que, realment, tenim una bona literatura. 📖